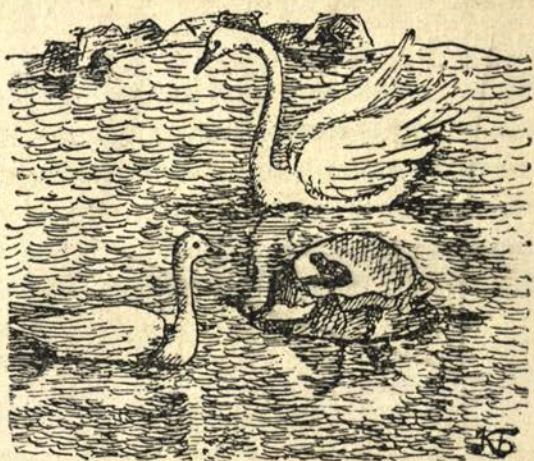

Гжска и лебедъ.

Гжска по блато плуваше
 И се на жаба хвалѣше
 — Видишъ ли, жабо, видишъ ли —
 Колко съмъ азъ благодѣлка?!
 Сега ме гледашъ, че плувамъ,
 По-до часъ — вѣнка ще ходѣхъ,
 Или високо ще хвъркамъ.
 Много съмъ азъ дарена!
 Азъ съмъ царица гиздава
 На всички птици туважни
 Гдѣ ѣкъ прислуша лебедѣтъ,
 Лебедѣтъ — птица хубава,
 Гжската той помѣри:
 — Слушашъ ли, — самохвалнице,
 Гжско бездарна, глупава?
 Можешъ ли ти да плувашъ
 Изъ вода, като мрѣнката?
 Можешъ ли ти да бѣгашъ